

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 2964 της 31ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1995
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Ο περί του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου (Πρωτόκολλο ΙΙ) των Συμβάσεων της Γενεύης (Κυρωτικός) Νόμος του 1995 εκδίδεται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 7(ΙΙΙ) του 1995

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΩΝΕΙ ΤΟ ΠΡΟΣΘΕΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ
ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ ΤΗΣ 12ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1949
(ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΙΙ)**

ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΡΟΝΟΕΙ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΑ ΑΛΛΑ ΣΥΝΑΦΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΕΠΕΙΔΗ η Κυπριακή Δημοκρατία, δυνάμει του περί των Συμβάσεων της Γενεύης Κυρωτικού Νόμου αρ. 40 του 1966, κατέστη και είναι Συμβαλλόμενο Μέρος των πιο πάνω αναφερόμενων Συμβάσεων, Προοίμιο.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ στις 7 Ιουλίου 1977 ανοίχτηκε για υπογραφή στη Γενεύη Πρόσθετο Πρωτόκολλο (Πρωτόκολλο ΙΙ), το οποίο αναπτύσσει και συμπληρώνει το κοινό άρθρο 3 των πιο πάνω αναφερόμενων Συμβάσεων της Γενεύης,

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ το Υπουργικό Συμβούλιο με την υπ' αρ. 38.535 και ημερομηνία 16 Δεκεμβρίου 1992 Απόφασή του έχει αποφασίσει όπως η Κυπριακή Δημοκρατία καταστεί Συμβαλλόμενο Μέρος στο πιο πάνω αναφερόμενο Πρόσθετο Πρωτόκολλο των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 (Πρωτόκολλο ΙΙ),

ΓΙ' ΑΥΤΟ η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει τα ακόλουθα:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου (Πρωτόκολλο ΙΙ) των Συμβάσεων της Γενεύης (Κυρωτικός) Νόμος του 1995. Συνοπτικός
τίτλος.

Ερημνεία.

2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια—

“Δημοκρατία” σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία·

“Πρωτόκολλο” σημαίνει το Πρόσθετο Πρωτόκολλο των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949, περί της Προστασίας των Θυμάτων μη Διεθνών Ένοπλων Συγκρούσεων (Πρωτόκολλο II), το οποίο ανοίχτηκε για υπογραφή στη Γενεύη στις 7 Ιουλίου 1977·

“Υπουργικό Συμβούλιο” σημαίνει το Υπουργικό Συμβούλιο της Δημοκρατίας·

“Υπουργός” σημαίνει τον Υπουργό Εξωτερικών της Δημοκρατίας.

Κύρωση του
Πρωτοκόλλου,
Πίνακας,
Μέρος I
Μέρος II.

3. Με τον παρόντα Νόμο κυρώνεται το Πρωτόκολλο, του οποίου το κείμενο στο αγγλικό πρωτότυπο εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα και σε ελληνική μετάφραση στο Μέρος II αυτού:

Νοείται ότι σε περίπτωση οποιασδήποτε αντίθεσης μεταξύ των δύο πιο πάνω αναφερόμενων κειμένων θα υπερισχύει το κείμενο που εκτίθεται στο Μέρος I του Πίνακα.

Τιμωρία
παραβιάσεων
του
Πρωτοκόλλου.

4.—(1) Κάθε πρόσωπο το οποίο, ανεξάρτητα από την υπηκοότητά του, διαπράττει εντός ή εκτός της Δημοκρατίας οποιαδήποτε παραβίαση των διατάξεων του Πρωτοκόλλου ή συνεργεί, συντρέχει ή προάγει άλλο πρόσωπο στη διάπραξη τέτοιας παράβασης, είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του—

(α) Αν η παραβίαση αυτή συνίσταται στην εκ προθέσεως ανθρωποκτονία προσώπου που προστατεύεται από τις διατάξεις του Πρωτοκόλλου, υπόκειται στην ποινή της ισόβιας κάθειρξης·

(β) αν πρόκειται για οποιαδήποτε άλλη παραβίαση του Πρωτοκόλλου, υπόκειται στην ποινή της φυλάκισης για χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τα δεκατέσσερα έτη.

(2) Αν οποιοδήποτε αδίκημα που προβλέπεται στον παρόν άρθρο διαπραχθεί εκτός της Δημοκρατίας, για το αδίκημα αυτό μπορεί να διωχθεί ποινικά, κατηγορηθεί, δικαστεί και τιμωρηθεί πρόσωπο σε οποιοδήποτε τόπο στη Δημοκρατία ως αν το αδίκημα είχε διαπραχθεί στον τόπο αυτό· το αδίκημα αυτό για όλους τους συναφείς με την εκδίκαση ή τιμωρία αυτού σκοπούς λογίζεται ότι διαπράχθηκε στον τόπο αυτό.

(3) Αν σε δικαστική διαδικασία που διεξάγεται δυνάμει του παρόντος Νόμου αναφύει ερώτημα αναφορικά με τις περιστάσεις κάτω από τις οποίες σύμφωνα με το Άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2 του Πρωτοκόλλου αυτό τυγχάνει εφαρμογής, για το ερώτημα αυτό θα αποφαινεται ο Υπουργός· πιστοποιητικό που περιέχει οποιαδήποτε τέτοια απόφαση και που φέρει την υπογραφή του Υπουργού ή οποιοδήποτε άλλου προσώπου που ενεργεί εκ μέρους αυτού γίνεται δεκτό ως αποδεικτικό στοιχείο και λογίζεται ότι έχει τοιούτῳπῳς υπογραφεί μέχρι να αποδειχθεί το αντίθετο.

5. Σε κάθε δικαστική διαδικασία που διεξάγεται δυνάμει του άρθρου 4 θα ^{Δικονομία} τυγχάνουν εφαρμογής οι εκάστοτε σε ισχύ δικονομικές διατάξεις για την εκδίκαση αδικημάτων από καουργιοδικεία.

6.-(1) Απαγορεύεται η για οποιοδήποτε σκοπό χωρίς την άδεια του Υπουργικού Συμβουλίου χρήση διακριτικού εμβλήματος ή σήματος το οποίο δυνάμει ^{Διακριτικά εμβλήματα και σήματα} των διατάξεων του Πρωτοκόλλου χρησιμοποιείται στη Δημοκρατία.

(2) Η άδεια αυτή παρέχεται είτε γενικά είτε για οποιοδήποτε ειδικό σκοπό και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

(3) Πρόσωπο το οποίο παραβιάζει τις διατάξεις του εδαφίου (1) είναι ένοχο αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης υπόκειται σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις εκατό λίρες.

ΠΙΝΑΚΑΣ
(άρθρο 3)

N. 7(III)/95

16

ΜΕΡΟΣ Ι

**Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the
Protection of Victims of Non-International Armed Conflicts (Protocol II)**

Geneva, July 1977

CONTENTS

PREAMBLE

PART I
SCOPE OF THIS PROTOCOL

Article 1 – Material field of application

Article 2 – Personal field of application

Article 3 – Non-intervention

PART II
HUMANE TREATMENT

Article 4 – Fundamental guarantees

Article 5 – Persons whose liberty has been restricted

Article 6 – Penal prosecutions

PART III
WOUNDED, SICK AND SHIPWRECKED

Article 7 – Protection and care

Article 8 – Search

Article 9 – Protection of medical and religious personnel

Article 10 – General protection of medical duties

Article 11 – Protection of medical units and transports

Article 12 – The distinctive emblem

PART IV
CIVILIAN POPULATION

Article 13 – Protection of the civilian population

Article 14 – Protection of objects indispensable to the survival of the civilian population

Article 15 – Protection of works and installations containing dangerous forces

Article 16 – Protection of cultural objects and of places of worship

Article 17 – Prohibition of forced movement of civilians

Article 18 – Relief societies and relief actions

PART V
FINAL PROVISIONS

Article 19 – Dissemination

Article 20 – Signature

Article 21 – Ratification

Article 22 – Accession

Article 23 – Entry into force

Article 24 – Amendment

Article 25 – Denunciation

Article 26 – Notifications

Article 27 – Registration

Article 28 – Authentic texts

PREAMBLE

The High Contracting Parties,

Recalling that the humanitarian principles enshrined in Article 3 common to the Geneva Conventions of 12 August 1949, constitute the foundation of respect for the human person in cases of armed conflict not of an international character,

Recalling furthermore that international instruments relating to human rights offer a basic protection to the human person,

Emphasizing the need to ensure a better protection for the victims of those armed conflicts,

Recalling that, in cases not covered by the law in force, the human person remains under the protection of the principles of humanity and the dictates of the public conscience,

Have agreed on the following:

PART I

SCOPE OF THIS PROTOCOL

Article 1 – Material field of application

1. This Protocol, which develops and supplements Article 3 common to the Geneva Conventions of 12 August 1949 without modifying its existing conditions of application, shall apply to all armed conflicts which are not covered by Article 1 of the Protocol Additional to the Geneva Conventions of 12 August 1949, and relating to the Protection of Victims of International Armed Conflicts (Protocol I) and which take place in the territory of a High Contracting Party between its armed forces and dissident armed forces or other organized armed groups which, under responsible command, exercise such control over a part of its territory as to enable them to carry out sustained and concerted military operations and to implement this Protocol.

2. This Protocol shall not apply to situations of internal disturbances and tensions, such as riots, isolated and sporadic acts of violence and other acts of a similar nature, as not being armed conflicts.

Article 2 – Personal field of application

1. This Protocol shall be applied without any adverse distinction founded on race, colour, sex, language, religion or belief, political or other opinion, national or social origin, wealth, birth or other status, or on any other similar criteria (hereinafter referred to as “adverse distinction”) to all persons affected by an armed conflict as defined in Article 1.

2. At the end of the armed conflict, all the persons who have been deprived of their liberty or whose liberty has been restricted for reasons related to such conflict, as well as those deprived of their liberty or whose liberty is restricted after the conflict for the same reasons, shall enjoy the protection of Articles 5 and 6 until the end of such deprivation or restriction of liberty.

Article 3 – Non-intervention

1. Nothing in this Protocol shall be invoked for the purpose of affecting the sovereignty of a State or the responsibility of the government, by all legitimate means, to maintain or re-establish law and order in the State or to defend the national unity and territorial integrity of the State.

2. Nothing in this Protocol shall be invoked as a justification for intervening, directly or indirectly, for any reason whatever, in the armed conflict or in the internal or external affairs of the High Contracting Party in the territory of which that conflict occurs.

PART II HUMANE TREATMENT

Article 4 – Fundamental guarantees

1. All persons who do not take a direct part or who have ceased to take part in hostilities, whether or not their liberty has been restricted, are entitled to respect for their person, honour and convictions and religious practices. They shall in all circumstances be treated humanely, without any adverse distinction. It is prohibited to order that there shall be no survivors.

2. Without prejudice to the generality of the foregoing, the following acts against the persons referred to in paragraph 1 are and shall remain prohibited at any time and in any place whatsoever:

- (a) Violence to the life, health and physical or mental well-being of persons, in particular murder as well as cruel treatment such as torture, mutilation or any form of corporal punishment;
- (b) collective punishments;
- (c) taking of hostages;
- (d) acts of terrorism;
- (e) outrages upon personal dignity, in particular humiliating and degrading treatment, rape, enforced prostitution and any form of indecent assault;
- (f) slavery and the slave trade in all their forms;
- (g) pillage;
- (h) threats to commit any of the foregoing acts.

3. Children shall be provided with the care and aid they require, and in particular:

- (a) They shall receive an education, including religious and moral education, in keeping with the wishes of their parents, or in the absence of parents, of those responsible for their care;
- (b) all appropriate steps shall be taken to facilitate the reunion of families temporarily separated;
- (c) children who have not attained the age of fifteen years shall neither be recruited in the armed forces or groups nor allowed to take part in hostilities;
- (d) the special protection provided by this Article to children who have not attained the age of fifteen years shall remain applicable to them if they take a direct part in hostilities despite the provisions of sub-paragraph (c) and are captured;
- (e) measures shall be taken, if necessary, and whenever possible with the consent of their parents or persons who by law or custom are primarily responsible for their care, to remove children temporarily from the area in which hostilities are taking place to a safer area within the country and ensure that they are accompanied by persons responsible for their safety and well-being.

Article 5 – Persons whose liberty has been restricted

1. In addition to the provisions of Article 4, the following provisions shall be respected as a minimum with regard to persons deprived of their liberty for reasons related to the armed conflict, whether they are interned or detained:

- (a) The wounded and the sick shall be treated in accordance with Article 7;
- (b) the persons referred to in this paragraph shall, to the same extent as the local civilian population, be provided with food and drinking water and be afforded safeguards as regards health and hygiene and protection against the rigours of the climate and the dangers of the armed conflict;
- (c) they shall be allowed to receive individual or collective relief;
- (d) they shall be allowed to practise their religion and, if requested and appropriate, to receive spiritual assistance from persons, such as chaplains, performing religious functions;
- (e) they shall, if made to work, have the benefit of working conditions and safeguards similar to those enjoyed by the local civilian population.

2. Those who are responsible for the internment or detention of the persons referred to in paragraph 1 shall also, within the limits of their capabilities, respect the following provisions relating to such persons:

- (a) Except when men and women of a family are accommodated together, women shall be held in quarters separated from those of men and shall be under the immediate supervision of women;
- (b) they shall be allowed to send and receive letters and cards, the number of which may be limited by competent authority if it deems necessary;
- (c) places of internment and detention shall not be located close to the combat zone. The persons referred to in paragraph 1 shall be evacuated when the places where they are interned or detained become particularly exposed to danger arising out of the armed conflict, if their evacuation can be carried out under adequate conditions of safety;
- (d) they shall have the benefit of medical examinations;
- (e) their physical or mental health and integrity shall not be endangered by any unjustified act or omission. Accordingly, it is prohibited to subject the persons described in this Article to any medical procedure which is not indicated by the state of health of the person concerned, and which is not consistent with the generally accepted medical standards applied to free persons under similar medical circumstances.

3. Persons who are not covered by paragraph 1 but whose liberty as been restricted in any way whatsoever for reasons related to the armed conflict shall be treated humanely in accordance with Article 4 and with paragraphs 1(a), (c) and (d), and 2(b) of this Article.

4. If it is decided to release persons deprived of their liberty, necessary measures to ensure their safety shall be taken by those so deciding.

Article 6 – Penal prosecutions

1. This Article applies to the prosecution and punishment of criminal offences related to the armed conflict.

2. No sentence shall be passed and no penalty shall be executed on a person found guilty of an offence except pursuant to a conviction pronounced by a court offering the essential guarantees of independence and impartiality. In particular:

- (a) The procedure shall provide for an accused to be informed without delay of the particulars of the offence alleged against him and shall afford the accused before and during his trial all necessary rights and means of defence;
- (b) no one shall be convicted of an offence except on the basis of individual penal responsibility;
- (c) no one shall be held guilty of any criminal offence on account of any act or omission which did not constitute a criminal offence, under the law, at the time when it was committed; nor shall a heavier penalty be imposed than that which was applicable at the time when the criminal offence was committed; if, after the commission of the offence, provision is made by law for the imposition of a lighter penalty, the offender shall benefit thereby;
- (d) anyone charged with an offence is presumed innocent until proved guilty according to law;
- (e) anyone charged with an offence shall have the right to be tried in his presence;
- (f) no one shall be compelled to testify against himself or to confess guilt.

3. A convicted person shall be advised on conviction of his judicial and other remedies and of the time-limits within which they may be exercised.

4. The death penalty shall not be pronounced on persons who were under the age of eighteen years at the time of the offence and shall not be carried out on pregnant women or mothers of young children.

5. At the end of hostilities, the authorities in power shall endeavour to grant the broadest possible amnesty to persons who have participated in the armed conflict, or those deprived of their liberty for reasons related to the armed conflict, whether they are interned or detained.

PART III WOUNDED, SICK AND SHIPWRECKED

Article 7 – Protection and care

1. All the wounded, sick and shipwrecked, whether or not they have taken part in the armed conflict, shall be respected and protected.

2. In all circumstances they shall be treated humanely and shall receive, to the fullest extent practicable and with the least possible delay, the medical care and attention required by their condition. There shall be no distinction among them founded on any grounds other than medical ones.

Article 8 – Search

Whenever circumstances permit, and particularly after an engagement, all possible measures shall be taken, without delay, to search for and collect the wounded, sick and shipwrecked, to protect them against pillage and ill-treatment, to ensure their adequate care, and to search for the dead, prevent their being despoiled, and decently dispose of them.

Article 9 – Protection of medical and religious personnel

1. Medical and religious personnel shall be respected and protected and shall be granted all available help for the performance of their duties. They shall not be compelled to carry out tasks which are not compatible with their humanitarian mission.

2. In the performance of their duties medical personnel may not be required to give priority to any person except on medical grounds.

Article 10 – General protection of medical duties

1. Under no circumstances shall any person be punished for having carried out medical activities compatible with medical ethics, regardless of the person benefiting therefrom.

2. Persons engaged in medical activities shall neither be compelled to perform acts or to carry out work contrary to, nor be compelled to refrain from acts required by, the rules of medical ethics or other rules designed for the benefit of the wounded and sick, or this Protocol.

3. The professional obligations of persons engaged in medical activities regarding information which they may acquire concerning the wounded and sick under their care shall, subject to national law, be respected.

4. Subject to national law, no person engaged in medical activities may be penalized in any way for refusing or failing to give information concerning the wounded and sick who are, or who have been, under his care.

Article 11 – Protection of medical units and transports

1. Medical units and transports shall be respected and protected at all times and shall not be the object of attack.

2. The protection to which medical units and transports are entitled shall not cease unless they are used to commit hostile acts, outside their humanitarian function. Protection may, however, cease only after a warning has been given setting, whenever appropriate, a reasonable time-limit, and after such warning has remained unheeded.

Article 12 – The distinctive emblem

Under the direction of the competent authority concerned, the distinctive emblem of the red cross, red crescent or red lion and sun on a white ground shall be displayed by medical and religious personnel and medical units, and on medical transports. It shall be respected in all circumstances. It shall not be used improperly.

PART IV
CIVILIAN POPULATION

Article 13 – Protection of the civilian population

1. The civilian population and individual civilians shall enjoy general protection against the dangers arising, from military operations. To give effect to this protection, the following rules shall be observed in all circumstances.

2. The civilian population as such, as well as individual civilians, shall not be the object of attack. Acts or threats of violence the primary purpose of which is to spread terror among the civilian population are prohibited.

3. Civilians shall enjoy the protection afforded by this Part, unless and for such time as they take a direct part in hostilities.

Article 14 – Protection of objects indispensable to the survival of the civilian population

Starvation of civilians as a method of combat is prohibited. It is therefore prohibited to attack, destroy, remove or render useless, for that purpose, objects indispensable to the

survival of the civilian population, such as foodstuffs, agricultural areas for the production of foodstuffs, crops, livestock, drinking water installations and supplies and irrigation works.

Article 15 – Protection of works and installations containing dangerous forces

Works or installations containing dangerous forces, namely dams, dykes and nuclear electrical generating stations, shall not be made the object of attack, even where these objects are military objectives, if such attack may cause the release of dangerous forces and consequent severe losses among the civilian population.

Article 16 – Protection of cultural objects and of places of worship

Without prejudice to the provisions of the Hague Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict of 14 May 1954, it is prohibited to commit any acts of hostility directed against historic monuments, works of art or places of worship which constitute the cultural or spiritual heritage of peoples, and to use them in support of the military effort.

Article 17 – Prohibition of forced movement of civilians

1. The displacement of the civilian population shall not be ordered for reasons related to the conflict unless the security of the civilians involved or imperative military reasons so demand. Should such displacements have to be carried out, all possible measures shall be taken in order that the civilian population may be received under satisfactory conditions of shelter, hygiene, health, safety and nutrition.

2. Civilians shall not be compelled to leave their own territory for reasons connected with the conflict.

Article 18 – Relief societies and relief actions

1. Relief societies located in the territory of the High Contracting Party, such as Red Cross (Red Crescent, Red Lion and Sun) organizations, may offer their services for the performance of their traditional functions in relation to the victims of the armed conflict. The civilian population may, even on its own initiative, offer to collect and care for the wounded, sick and shipwrecked.

2. If the civilian population is suffering undue hardship owing to a lack of the supplies essential for its survival, such as foodstuffs and medical supplies, relief actions for the civilian population which are of an exclusively humanitarian and impartial nature and which are conducted without any adverse distinction shall be undertaken subject to the consent of the High Contracting Party concerned.

PART V

FINAL PROVISIONS

Article 19 – Dissemination

This Protocol shall be disseminated as widely as possible.

Article 20 – Signature

This Protocol shall be open for signature by the Parties to the Conventions six months after the signing of the Final Act and will remain open for a period of twelve months.

Article 21 – Ratification

This Protocol shall be ratified as soon as possible. The instruments of ratification shall be deposited with the Swiss Federal Council, depositary of the Conventions.

Article 22 – Accession

This Protocol shall be open for accession by any Party to the Conventions which has not signed it. The instruments of accession shall be deposited with the depositary.

Article 23 – Entry into force

1. This Protocol shall enter into force six months after two instruments of ratification or accession have been deposited.

2. For each Party to the Conventions there after ratifying or acceding to this Protocol, it shall enter into force six months after the deposit by such Party of its instrument of ratification on accession.

Article 24 – Amendment

1. Any High Contracting Party may propose amendments to this Protocol. The text of any proposed amendment shall be communicated to the depositary which shall decide, after consultation with all the High Contracting Parties and the International Committee of the Red Cross, whether a conference should be convened to consider the proposed amendment.

2. The depositary shall invite to that conference all the High Contracting Parties as well as the Parties to the Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol.

Article 25 – Denunciation

1. In case a High Contracting Party should denounce this Protocol, the denunciation shall only take effect six months after receipt of the instrument of denunciation. If, however, on the expiry of six months, the denouncing Party is engaged in the situation referred to in Article 1, the denunciation shall not take effect before the end of the armed conflict. Persons who have been deprived of liberty, or whose liberty has been restricted, for reasons related to the conflict shall nevertheless continue to benefit from the provisions of this Protocol until their final release.

2. The denunciation shall be notified in writing to the depositary, which shall transmit it to all the High Contracting Parties.

Article 26 – Notifications

The depositary shall inform the high Contracting Parties as well as the Parties to the Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol, of:

- (a) Signatures affixed to this Protocol and the deposit of instruments of ratification and accession under Articles 21 and 22;
- (b) the date of entry into force of this Protocol under Article 23; and
- (c) communications and declarations received under Article 24.

Article 27 – Registration

1. After its entry into force, this Protocol shall be transmitted by the depositary to the Secretariat of the United Nations for registration and publication, in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

2. The depositary shall also inform the Secretariat of the United Nations of all ratifications and accessions received by it with respect to this Protocol.

Article 28 – Authentic texts

The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic shall be deposited with the depositary, which shall transmit certified true copies thereof to all the Parties to the Conventions.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

Πρόσθετο Πρωτόκολλο των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949,
το οποίο σχετίζεται με την Προστασία Θυμάτων
Μη-Διεθνών Ενόπλων Συγκρούσεων (Πρωτόκολλο ΙΙ)

Γενεύη, Ιούλιος 1977.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΜΕΡΟΣ Ι

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

- Άρθρο 1 – Ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής
- Άρθρο 2 – Προσωπικό πεδίο εφαρμογής
- Άρθρο 3 – Μη-επέμβαση

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

- Άρθρο 4 – Θεμελιώδεις εγγυήσεις
- Άρθρο 5 – Πρόσωπα των οποίων η ελευθερία έχει περιοριστεί
- Άρθρο 6 – Ποινικές διώξεις

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ, ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΟΙ

- Άρθρο 7 – Προστασία και επιμέλεια
- Άρθρο 8 – Έρευνα
- Άρθρο 9 – Προστασία ιατρικού και θρησκευτικού προσωπικού
- Άρθρο 10 – Γενική προστασία ιατρικών καθηκόντων
- Άρθρο 11 – Προστασία ιατρικών μονάδων και μεταφορών
- Άρθρο 12 – Το διακριτικό έμβλημα

ΜΕΡΟΣ ΙV

ΑΜΑΧΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

- Άρθρο 13 – Προστασία άμαχου πληθυσμού
- Άρθρο 14 – Προστασία αντικειμένων απαραίτητων για την επιβίωση του άμαχου πληθυσμού
- Άρθρο 15 – Προστασία έργων και εγκαταστάσεων που περιέχουν επικίνδυνες δυνάμεις
- Άρθρο 16 – Προστασία πολιτιστικών αντικειμένων και τόπων λατρείας
- Άρθρο 17 – Απαγόρευσης βίαιης μετακίνησης πολιτών
- Άρθρο 18 – Ομάδες περιθάλψης και πράξεις περιθάλψης

ΜΕΡΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- Άρθρο 19 – Διάδοση
- Άρθρο 20 – Υπογραφή
- Άρθρο 21 – Επικύρωση
- Άρθρο 22 – Προσχώρηση
- Άρθρο 23 – Έναρξη ισχύος
- Άρθρο 24 – Τροποποίηση
- Άρθρο 25 – Καταγγελία
- Άρθρο 26 – Κοινοποίηση
- Άρθρο 27 – Εγγραφή
- Άρθρο 28 – Αυθεντικά κείμενα

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι οι ανθρωπιστικές αρχές που διαφυλάττονται στο άρθρο 3, κοινό προς τις Συμβάσεις της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949, αποτελούν το θεμέλιο του σεβασμού των ανθρωπίνων υπάρξεων σε περιπτώσεις ένοπλης σύγκρουσης μη διεθνούς χαρακτήρα,

Λαμβάνοντας υπόψη περαιτέρω ότι οι διεθνείς συμβάσεις, οι οποίες σχετίζονται με ανθρωπίνα δικαιώματα, προσφέρουν βασική προστασία στην ανθρωπίνη ύπαρξη,

Δίδοντας έμφαση στην ανάγκη διασφάλισης καλύτερης προστασίας για τα θύματα αυτών των ένοπλων συγκρούσεων,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε περιπτώσεις οι οποίες δεν καλύπτονται από νόμο που ισχύει, η ανθρωπίνη ύπαρξη παραμένει υπό την προστασία των ανθρωπιστικών αρχών και των επιταγών της δημόσιας συνείδησης,

Έχουν συμφωνήσει τα ακόλουθα:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ

Άρθρο 1 – Ουσιαστικό πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν Πρωτόκολλο, το οποίο αναπτύσσει και συμπληρώνει το κοινό άρθρο 3 των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949 χωρίς να τροποποιεί τους υφιστάμενους όρους εφαρμογής, εφαρμόζεται σε όλες τις ένοπλες συγκρούσεις οι οποίες δεν καλύπτονται από το άρθρο 1 του Πρόσθετου Πρωτόκολλου των Συμβάσεων της Γενεύης της 12ης Αυγούστου 1949, που σχετίζεται με την Προστασία των Θυμάτων Διεθνών Ένοπλων Συγκρούσεων (Πρωτόκολλο Ι), και οι οποίες λαμβάνουν χώρα στην επικράτεια ενός Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους μεταξύ των ένοπλων δυνάμεών του και διαφωνούντων ένοπλων δυνάμεων ή άλλων οργανωμένων ένοπλων ομάδων οι οποίες, υπό υπεύθυνη διαταγή, ασκούν τέτοιο έλεγχο σε μέρος της επικρατείας του έτσι ώστε να τους επιτρέπεται να διεκπεραιώνουν διαρκείς και εναρμονισμένες στρατιωτικές επιχειρήσεις και να εφαρμόζουν το παρόν Πρωτόκολλο.

2. Το παρόν Πρωτόκολλο δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις εσωτερικών ταραχών και εντάσεων, όπως οχλαγωγείες, μεμονωμένες και σποραδικές πράξεις βίας και άλλες πράξεις παρόμοιας φύσης, που δεν αποτελούν ένοπλες συγκρούσεις.

Άρθρο 2 – Προσωπικό πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν Πρωτόκολλο εφαρμόζεται χωρίς οποιαδήποτε δυσμενή διάκριση που να βασίζεται στη φυλή, το χρώμα, το φύλο, τη γλώσσα, τη θρησκεία ή πίστη, την πολιτική ή άλλη γνώμη, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή, τον πλούτο, τη γέννηση ή άλλη κατάσταση, ή οποιαδήποτε άλλα παρόμοια κριτήρια (που στο εξής θα αναφέρεται ως “δυσμενής διάκριση”) σε όλα τα πρόσωπα τα οποία επηρεάζονται από ένοπλη σύγκρουση, όπως ορίζεται στο άρθρο 1.

2. Στο τέλος της ένοπλης σύγκρουσης, όλα τα πρόσωπα τα οποία έχουν στερηθεί της ελευθερίας τους ή των οποίων η ελευθερία έχει περιοριστεί για λόγους που σχετίζονται με αυτή τη σύγκρουση, καθώς επίσης και αυτά τα οποία έχουν στερηθεί της ελευθερίας τους ή των οποίων η ελευθερία έχει περιοριστεί μετά τη σύγκρουση για τους ίδιους

λόγους, απολαμβάνουν την προστασία των άρθρων 5 και 6 μέχρι το τέλος αυτής της στέρησης ή αυτού του περιορισμού της ελευθερίας.

Άρθρο 3 – Μη-επέμβαση

1. Καμιά διάταξη στο παρόν Πρωτόκολλο δεν τυγχάνει επίκλησης προς το σκοπό επηρεασμού της κυριαρχίας ενός Κράτους ή της ευθύνης της Κυβέρνησης για διατήρηση ή επανεγκαθίδρυση του νόμου και της τάξης στο Κράτος ή για υπεράσπιση της εθνικής ενότητας και της εδαφικής ακεραιότητας του Κράτους, με όλα τα νόμιμα μέσα.

2. Καμιά διάταξη στο παρόν Πρωτόκολλο δεν τυγχάνει επίκλησης ως αιτιολογία για επέμβαση, άμεσα ή έμμεσα, για οποιοδήποτε λόγο, στην ένοπλη σύγκρουση ή στις εσωτερικές ή εξωτερικές υποθέσεις του Υψηλού Συμβαλλόμενου Κράτους στην επικράτεια του οποίου συμβαίνει η σύγκρουση αυτή.

ΜΕΡΟΣ II

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

Άρθρο 4 – Θεμελιώδεις εγγυήσεις

1. Όλα τα πρόσωπα τα οποία δε λαμβάνουν άμεσο μέρος ή τα οποία έχουν παύσει να λαμβάνουν μέρος σε εχθροπραξίες, είτε η ελευθερία τους έχει περιοριστεί είτε όχι δικαιούνται σεβασμού της προσωπικότητας, της τιμής και των πεποιθήσεων και θρησκευτικών τελετών τους. Αυτά, σε κάθε περίπτωση τυγχάνουν ανθρωπίνης μεταχείρισης, χωρίς οποιαδήποτε δυσμενή διάκριση. Απαγορεύεται να δοθεί διαταγή ότι δε θα υπάρχουν επιζώντες.

2. Τηρουμένης της γενικότητας των πιο πάνω, οι ακόλουθες πράξεις εναντίον των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι και παραμένουν απαγορευμένες οποτεδήποτε και οπουδήποτε—

- (α) Βία εναντίον της ζωής, υγείας και φυσικής ή πνευματικής ευημερίας προσώπων, ιδίως φόνος καθώς επίσης και βάνανση μεταχείριση όπως βασανισμός, ακρωτηριασμός ή οποιασδήποτε μορφής σωματική τιμωρία·
- (β) συλλογικές τιμωρίες·
- (γ) κράτηση αιχμαλώτων·
- (δ) τρομοκρατικές ενέργειες·
- (ε) προσβολές της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας ιδίως ταπεινωτική και εξευτελεστική μεταχείριση, βιασμός, βίαιη εκπόρνευση και οποιασδήποτε μορφής ανήθικη επίθεση·
- (στ) δουλεία και δουλεμπόριο σε όλες τις μορφές αυτών·
- (ζ) λεηλασία·
- (η) απειλές για διάπραξη οποιωνδήποτε από τις πιο πάνω πράξεις.

3. Τα παιδιά τυγχάνουν της επιμέλειας και βοήθειας που χρειάζονται και ιδίως—

- (α) Αυτά τυγχάνουν εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανόμενης της θρησκευτικής και ηθικής εκπαίδευσης, σύμφωνα με τις επιθυμίες των γονέων τους ή, σε περίπτωση απουσίας γονέος, αυτών που είναι υπεύθυνοι για την επιμέλειά τους·
- (β) λαμβάνονται όλα τα κατάλληλα μέτρα προς διευκόλυνση της επανένωσης των οικογενειών που χωρίστηκαν προσωρινά·

- (γ) δεν επιτρέπεται σε παιδιά τα οποία δεν έχουν φθάσει στο δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους να στρατολογούνται στις ένοπλες δυνάμεις ή ομάδες ούτε να λαμβάνουν μέρος σε εχθροπραξίες·
- (δ) η ειδική προστασία που προβλέπεται από το άρθρο αυτό για παιδιά τα οποία δεν έχουν φθάσει στο δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους παραμένει σε ισχύ όσον αφορά τα παιδιά αυτά σε περίπτωση που αυτά λαμβάνουν άμεσα μέρος σε εχθροπραξίες, παρά τις πρόνοιες της υποπαραγράφου (γ), και συλλαμβάνονται·
- (ε) λαμβάνονται μέτρα, αν είναι ανάγκη, και όπου αυτό είναι δυνατό με τη συναίνεση των γονέων ή προσώπων τα οποία είναι, δύναμει νόμου ή εθίμου, αρχικά υπεύθυνα για την επιμέλεια τους, για τη μετακίνηση παιδιών προσωρινά από την περιοχή όπου λαμβάνουν χώρα οι εχθροπραξίες σε ασφαλέστερη περιοχή εντός της χώρας και για εξασφάλιση του ότι αυτά συνοδεύονται από πρόσωπα υπεύθυνα για την ασφάλεια και την ευημερία τους.

Άρθρο 5 – Πρόσωπα των οποίων η ελευθερία έχει περιοριστεί

1. Επιπρόσθετα προς τις διατάξεις του άρθρου 4, οι ακόλουθες διατάξεις τυγχάνουν σεβασμού ως ελάχιστο, όσον αφορά πρόσωπα τα οποία στερούνται της ελευθερίας τους για λόγους που σχετίζονται με την ένοπλη σύγκρουση, είτε είναι ιατροί νοσοκομείου είτε κρατούμενοι—

- (α) Οι τραυματίες και οι ασθενείς τυγχάνουν μεταχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 7·
- (β) τα πρόσωπα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο αυτή, στην ίδια έκταση όπως και ο εγχώριος άμαχος πληθυσμός, εφοδιάζονται με τροφή και πόσιμο νερό και παρέχονται σε αυτά εγγυήσεις όσον αφορά την υγεία και υγιεινή και προστασία εναντίον των κακών κλιματολογικών συνθηκών και των κινδύνων της ένοπλης σύγκρουσης·
- (γ) επιτρέπεται σε αυτά να λαμβάνουν ιδιωτική ή συλλογική περιθάλψη·
- (δ) επιτρέπεται σε αυτά να ασκούν τις θρησκευτικές δοξασίες τους και, αν αυτό ζητηθεί και είναι κατάλληλο, να λαμβάνουν πνευματική αρωγή από πρόσωπα τα οποία ασκούν θρησκευτικά λειτουργήματα, όπως ιερείς·
- (ε) αν αναγκαστούν να εργαστούν, αυτά απολαμβάνουν το πλεονέκτημα των συνθηκών εργασίας και εγγυήσεις όμοιες προς αυτές που απολαμβάνει ο εγχώριος άμαχος πληθυσμός·

2. Όσοι ευθύνονται για την αιχμαλωσία ή κράτηση των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, οφείλουν, εντός των ορίων των ικανοτήτων τους, να σέβονται τις ακόλουθες διατάξεις οι οποίες σχετίζονται με τα πρόσωπα αυτά:

- (α) Εκτός από τις περιπτώσεις όπου άνδρες και γυναίκες μιας οικογένειας τοποθετούνται μαζί, οι γυναίκες κρατούνται σε καταλύματα ξεχωριστά από αυτά των ανδρών και βρίσκονται υπό την άμεση επίβλεψη γυναικών·
- (β) επιτρέπεται σε αυτά να αποστέλλουν και να λαμβάνουν γράμματα και κάρτες, ο αριθμός των οποίων δύναται να περιοριστεί από αρμόδια αρχή αν αυτό κρίνεται αναγκαίο·
- (γ) τα μέρη της αιχμαλωσίας και κράτησης δεν πρέπει να βρίσκονται κοντά στην εμπόλεμη ζώνη. Τα πρόσωπα τα οποία αναφέρονται στην παράγραφο 1 μετακινούνται όταν τα μέρη όπου αυτά είναι αιχμάλωτοι ή κρατούνται εκτίθενται

ιδιαίτερα σε κίνδυνο που προκύπτει από την ένοπλη σύγκρουση, αν η μετακίνησή τους δύναται να διεκπεραιωθεί κάτω από επαρκείς όρους ασφάλειας·

- (δ) έχουν το ευεργέτημα των ιατρικών εξετάσεων·
- (ε) η φυσική ή πνευματική τους υγεία και ακεραιότητα δε διακυβεύεται εξαιτίας αδικαιολόγητης πράξης ή παράλειψης. Συνεπώς, τα πρόσωπα που περιγράφονται στο άρθρο αυτό απαγορεύεται να υποβάλλονται σε οποιαδήποτε ιατρική αγωγή η οποία δεν ενδείκνυται από την κατάσταση των εν λόγω προσώπων και η οποία δεν είναι σύμφωνη με τα γενικά αποδεκτά ιατρικά πρότυπα που εφαρμόζονται σε ελεύθερα πρόσωπα κάτω από παρόμοιες ιατρικές περιστάσεις.

3. Πρόσωπα τα οποία δεν καλύπτονται από την παράγραφο 1 αλλά των οποίων η ελευθερία έχει περιοριστεί με οποιοδήποτε τρόπο για λόγους που σχετίζονται με την ένοπλη σύγκρουση τυγχάνουν ανθρώπινης μεταχείρισης σύμφωνα με το άρθρο 4 και τις παραγράφους 1(α), (γ) και (δ) και 2(β) του άρθρου αυτού.

4. Αν αποφασιστεί η απόλυση προσώπων τα οποία στερήθηκαν της ελευθερίας τους, αυτοί που το αποφάσισαν λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα προς εξασφάλιση της ασφάλειάς τους.

Άρθρο 6 – Ποινικές διώξεις

1. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται όσον αφορά τη δίωξη και τιμωρία ποινικών αδικημάτων τα οποία σχετίζονται με την ένοπλη σύγκρουση.

2. Καμιά καταδίκη δεν επιβάλλεται και καμιά ποινή δεν εκτελείται όσον αφορά πρόσωπο το οποίο αποδεδεικνύεται ένοχο αδικήματος εκτός προς συμμόρφωση με καταδίκη που απαγγέλλεται από δικαστήριο το οποίο προσφέρει τις βασικές εγγυήσεις ανεξαρτησίας και αμεροληψίας. Ιδίως—

- (α) Η διαδικασία να εξασφαλίζει στον κατηγορούμενο τη δυνατότητα να πληροφωρηθεί χωρίς καθυστέρηση τις λεπτομέρειες του αδικήματος που του προσάπτεται και να παρέχει στον κατηγορούμενο, πριν και κατά τη διάρκεια της δίκης, όλα τα αναγκαία δικαιώματα και μέσα άμυνας·
- (β) κανένας δεν καταδικάζεται για αδίκημα παρά μόνο στη βάση ατομικής ποινικής ευθύνης·
- (γ) κανένας δεν είναι ένοχος για οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα εξαιτίας οποιασδήποτε πράξης ή παράλειψης η οποία δεν αποτελεί ποινικό αδίκημα, δυνάμει του νόμου, κατά το χρόνο που αυτή διαπράχθηκε· ούτε επιβάλλεται βαρύτερη ποινή από αυτήν που επιβάλλετο κατά το χρόνο που διαπράχθηκε το ποινικό αδίκημα· αν, μετά τη διάπραξη του αδικήματος, γίνεται πρόνοια σε νόμο για την επιβολή ελαφρύτερης ποινής, ο υπαίτιος επωφελείται από αυτή.
- (δ) πρόσωπο το οποίο κατηγορείται για αδίκημα θεωρείται αθώο μέχρις ότου αποδειχθεί ένοχο σύμφωνα με το νόμο·
- (ε) πρόσωπο το οποίο κατηγορείται για αδίκημα έχει το δικαίωμα να δικαστεί στην παρουσία του·
- (στ) κανένας δεν εξαναγκάζεται να καταθέσει εναντίον του εαυτού του ή να ομολογήσει ενοχή.

3. Πρόσωπο το οποίο καταδικάστηκε, μετά την καταδίκη του τυγχάνει συμβουλής όσον αφορά τις δικαστικές και άλλες θεραπείες που διαθέτει καθώς και τα χρονικά πλαίσια εντός των οποίων αυτές δύναται να ασκηθούν.

4. Η θανατική ποινή δεν απαγγέλλεται σε πρόσωπα τα οποία είναι ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών κατά το χρόνο διάπραξης του αδικήματος και δεν εκτελείται όσον αφορά τις έγγυες γυναίκες ή τις μητέρες νεαρών τέκνων.

5. Στο τέλος των εχθροπραξιών, οι αρχές που βρίσκονται στην εξουσία προσπαθούν να παραχωρήσουν τη μεγαλύτερη δυνατή αμνηστία σε πρόσωπα τα οποία έχουν συμμετάσχει στην ένοπλη σύγκρουση ή σε αυτούς οι οποίοι έχουν στερηθεί της ελευθερίας τους για λόγους που σχετίζονται με την ένοπλη σύγκρουση είτε είναι αιχμάλωτοι ή κρατούμενοι.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ, ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑΥΑΓΟΙ

Άρθρο 7 – Προστασία και επιμέλεια

1. Όλοι οι τραυματίες, ασθενείς και ναυαγοί, είτε έχουν λάβει μέρος στην ένοπλη σύγκρουση είτε όχι, τυγχάνουν σεβασμού και προστασίας.

2. Σε κάθε περίπτωση αυτοί τυγχάνουν ανθρώπινης μεταχείρισης και λαμβάνουν, στο μέγιστο δυνατό βαθμό και με τη μικρότερη δυνατή καθυστέρηση, την ιατρική επιμέλεια και προσοχή που απαιτείται από την κατάστασή τους. Δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ αυτών που να βασίζονται σε οποιαδήποτε άλλα κριτήρια εκτός από τα ιατρικά.

Άρθρο 8 – Έρευνα

Όπου οι περιστάσεις το επιτρέπουν, και ιδίως μετά από συμπλοκή, λαμβάνονται όλα τα δυνατά μέτρα, χωρίς καθυστέρηση, για την έρευνα και περισυλλογή των τραυματιών, ασθενών και ναυαγών, για την προστασία τους από λεηλασία και κακή μεταχείριση, για την εξασφάλιση επαρκούς επιμέλειάς τους και για την έρευνα για τους νεκρούς, την παρεμπόδιση σύλλησής τους και την ευπρεπή ταφή τους.

Άρθρο 9 – Προστασία ιατρικού και θρησκευτικού προσωπικού

1. Το ιατρικό και θρησκευτικό προσωπικό τυγχάνει σεβασμού και προστασίας και παρέχεται σε αυτούς όλη η διαθέσιμη βοήθεια για την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Αυτοί δεν εξαναγκάζονται να διεκπεραιώσουν εργασίες οι οποίες δε συμβιβάζονται με την ανθρωπιστική αποστολή τους.

2. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους δε ζητείται από το ιατρικό προσωπικό να δώσει προτεραιότητα σε οποιοδήποτε πρόσωπο εκτός για ιατρικούς λόγους.

Άρθρο 10 – Γενική προστασία των ιατρικών καθηκόντων

1. Σε καμιά περίπτωση δεν τιμωρείται πρόσωπο για διεκπεραίωση ιατρικών καθηκόντων τα οποία συμφωνούν με τα ιατρικά ήθη, ανεξάρτητα από το ποιο πρόσωπο επωφελείται από αυτά.

2. Πρόσωπα τα οποία ασχολούνται με ιατρικές δραστηριότητες ούτε εξαναγκάζονται να εκτελούν πράξεις ή να διεκπεραιώνουν εργασίες αντίθετες προς, ούτε εξαναγκάζονται να απέχουν από πράξεις τις οποίες απαιτούν οι κανόνες των ιατρικών ηθών ή άλλοι κανόνες οι οποίοι τέθηκαν προς όφελος των τραυματιών και ασθενών, ή τις οποίες απαιτεί το παρόν Πρωτόκολλο.

3. Τηρουμένου του εσωτερικού νόμου, οι επαγγελματικές υποχρεώσεις προσώπων τα οποία ασχολούνται με ιατρικές δραστηριότητες σχετικά με πληροφορίες οι οποίες δυνατόν να ζητηθούν και οι οποίες αφορούν τους τραυματίες και ασθενείς που βρίσκονται υπό την επιμέλειά τους, τυγχάνουν σεβασμού.

4. Τηρουμένου του εσωτερικού νόμου, κανένα πρόσωπο το οποίο ασχολείται με ιατρικές δραστηριότητες δεν τιμωρείται με οποιοδήποτε τρόπο λόγω της άρνησης ή της παράλειψής του να δώσει πληροφορίες σχετικά με τραυματίες και ασθενείς οι οποίοι βρίσκονται ή βρίσκοντο υπό την επιμέλειά του.

Άρθρο 11 – Προστασία των ιατρικών μονάδων και μεταφορών

1. Ιατρικές μονάδες και μεταφορές τυγχάνουν σεβασμού και προστασίας πάντοτε και δεν αποτελούν αντικείμενο επίθεσης.

2. Η προστασία την οποία δικαιούνται ιατρικές μονάδες και μεταφορές δεν παύει εκτός αν αυτές χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια εχθρικών πράξεων, εκτός των πλαισίων της ανθρωπιστικής λειτουργίας τους. Εντούτοις, η προστασία δυνατόν να παύσει μόνον μετά από την επίδοση προειδοποίησης η οποία να θέτει, όπου αυτό είναι κατάλληλο, εύλογη προθεσμία, και μετά από την παραγνώριση τέτοιας προειδοποίησης.

Άρθρο 12 – Το διακριτικό έμβλημα

Υπό την καθοδήγηση της ενδιαφερόμενης αρμόδιας αρχής, το διακριτικό έμβλημα του ερυθρού σταυρού, της ερυθράς ημισελήνου ή του ερυθρού λιονταριού και ηλίου σε λευκή βάση εκτίθεται από το ιατρικό και θρησκευτικό προσωπικό και τις ιατρικές μονάδες και μεταφορές. Αυτό τυγχάνει σεβασμού σε κάθε περίπτωση. Αυτό δεν πρέπει να χρησιμοποιείται απρεπώς.

ΜΕΡΟΣ IV ΑΜΑΧΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Άρθρο 13 – Προστασία άμαχου πληθυσμού

1. Ο άμαχος πληθυσμός και οι ιδιώτες πολίτες απολαμβάνουν γενικής προστασίας έναντι των κινδύνων οι οποίοι προκύπτουν από στρατιωτικές επιχειρήσεις. Προς το σκοπό της ενεργοποίησης της προστασίας αυτής, τηρούνται, σε κάθε περίπτωση, οι ακόλουθοι κανονισμοί.

2. Ο άμαχος πληθυσμός καθώς και οι ιδιώτες πολίτες δεν αποτελούν αντικείμενο επίθεσης. Πράξεις ή απειλές βίας ο πρωταρχικός σκοπός των οποίων είναι η διασπορά τρόμου μεταξύ του άμαχου πληθυσμού απαγορεύονται.

3. Άμαχοι απολαμβάνουν της προστασίας που παραχωρείται από το Μέρος αυτό, εκτός και για όσο χρόνο αυτοί λαμβάνουν άμεσο μέρος στις εχθροπραξίες.

Άρθρο 14 – Προστασία αντικειμένων απαραίτητων για την επιβίωση του άμαχου πληθυσμού

Απαγορεύεται η λιμοκτονία των πολιτών ως μέθοδος πολέμου. Απαγορεύεται επομένως η επίθεση, καταστροφή, μετακίνηση ή αχρήστευση, για το σκοπό αυτό, αντικειμένων απαραίτητων για την επιβίωση του άμαχου πληθυσμού, όπως τρόφιμα, γεωργικές περιοχές για την παραγωγή τροφίμων, σοδειές, κατοικίδια και άλλα ζώα αγροκτήματος, εγκαταστάσεις και προμήθειες πόσιμο νερού και αρδευτικά έργα.

Άρθρο 15 – Προστασία έργων και εγκαταστάσεων που περιέχουν επικίνδυνες δυνάμεις

Έργα ή εγκαταστάσεις που περιέχουν επικίνδυνες δυνάμεις δηλαδή φράκτες, προχώματα και πυρηνικοί ηλεκτροπαραγωγικοί σταθμοί δεν αποτελούν αντικείμενο επίθεσης, ακόμα και στις περιπτώσεις όπου αυτά τα αντικείμενα αποτελούν στρατιωτικούς στόχους, αν τέτοια επίθεση δυνατόν να προκαλέσει την απελευθέρωση επικίνδυνων και συνακόλουθων σοβαρών απωλειών μεταξύ του άμαχου πληθυσμού.

Άρθρο 16 – Προστασία πολιτιστικών αντικειμένων και τόπων λατρείας

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της Σύμβασης της Χάγης για την Προστασία της Πολιτιστικής Περιουσίας σε Περίπτωση Ένοπλης Σύγκρουσης της 14ης Μαΐου 1954, απαγορεύεται η διάπραξη οποιωνδήποτε εχθροπραξιών οι οποίες να κατευθύνονται εναντίον ιστορικών μνημείων, έργων τέχνης ή τόπων λατρείας που αποτελούν την πολιτιστική ή πνευματική κληρονομιά των λαών, καθώς και η χρησιμοποίηση αυτών προς υποστήριξη της στρατιωτικής προσπάθειας.

Άρθρο 17 – Απαγόρευση της βίαιης μετακίνησης πολιτών

1. Ο εκτοπισμός του άμαχου πληθυσμού δε διατάσσεται για λόγους σχετικούς με τη σύγκρουση εκτός αν αυτό απαιτούν η ασφάλεια των συγκεκριμένων πολιτών ή επιτακτικοί στρατιωτικοί λόγοι. Αν πρέπει να λάβει χώρα τέτοιος εκτοπισμός, λαμβάνονται όλα τα δυνατά μέτρα, έτσι ώστε ο αστικός πληθυσμός να παραληφθεί υπό ικανοποιητικές συνθήκες καταφυγίου, υγιεινής, υγείας, ασφάλειας και διατροφής.

2. Πολίτες δεν εξαναγκάζονται να εγκαταλείψουν την περιοχή τους για λόγους που συνδέονται με τη σύγκρουση.

Άρθρο 18 – Ομάδες περιθάλψης και πράξεις περιθάλψης

1. Ομάδες περιθάλψης οι οποίες εδρεύουν στην επικράτεια του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους όπως οι οργανισμοί του Ερυθρού Σταυρού (της Ερυθράς Ημισελήνου, του Ερυθρού Λιονταριού και Ηλίου), δύνανται να παρέχουν τις υπηρεσίες τους για την εκτέλεση των παραδοσιακών λειτουργιών τους σε σχέση με τα θύματα της ένοπλης σύγκρουσης. Ο άμαχος πληθυσμός δύναται, ακόμα και με δική του πρωτοβουλία, να προσφερθεί να περισυλλέξει και επιμεληθεί των τραυματιών, ασθενειών και ναυαγών.

2. Αν ο άμαχος πληθυσμός υποφέρει άδικες κακουχίες εξαιτίας της έλλειψης προμηθειών βασικών για την επιβίωσή του, όπως τρόφιμα και ιατρικές προμήθειες, αναλαμβάνονται πράξεις περιθάλψης για τον άμαχο πληθυσμό οι οποίες είναι εξαιρετικά ανθρωπιστικής και αμερόληπτης φύσης και οι οποίες διεξάγονται χωρίς οποιαδήποτε δυσμενή διάκριση, τηρουμένης της συναίνεσης του ενδιαφερόμενου Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους.

ΜΕΡΟΣ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 19 – Διάδοση

Το παρόν Πρωτόκολλο πρέπει να διαδίδεται όσο το δυνατόν πιο ευρέως.

Άρθρο 20 – Υπογραφή

Το παρόν Πρωτόκολλο θα ανοίξει για υπογραφή από τα Μέρη των Συμβάσεων έξι μήνες μετά από την υπογραφή της Τελικής Πράξης και θα παραμείνει ανοικτό για περίοδο δώδεκα μηνών.

Άρθρο 21 – Επικύρωση

Το παρόν Πρωτόκολλο να επικυρωθεί το συντομότερο δυνατόν. Τα έγγραφα επικύρωσης να κατατεθούν στο Ελβετικό Ομόσπονδο Συμβούλιο, θεματοφύλακα των Συμβάσεων.

Άρθρο 22 – Προσχώρηση

Το παρόν Πρωτόκολλο να είναι ανοικτό για προσχώρηση από οποιοδήποτε Μέρος των Συμβάσεων το οποίο δεν το έχει υπογράψει. Τα έγγραφα προσχώρησης να κατατίθενται στο θεματοφύλακα.

Άρθρο 23 – Έναρξη ισχύος

1. Το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε εφαρμογή έξι μήνες μετά από την κατάθεση δύο εγγράφων επικύρωσης ή προσχώρησης.

2. Μετά που το παρόν Πρωτόκολλο θα τεθεί σε εφαρμογή, για κάθε Μέρος των Συμβάσεων που το επικυρώνει ή που προσχωρεί σ' αυτό, τίθεται σε εφαρμογή έξι μήνες μετά από την κατάθεση από το Μέρος αυτό του εγγράφου επικύρωσης ή αποδοχής.

Άρθρο 24 – Τροποποίηση

1. Οποιοδήποτε Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος δύναται να προτείνει τροποποιήσεις στο παρόν Πρωτόκολλο. Το κείμενο οποιασδήποτε προτεινόμενης τροποποίησης κοινοποιείται στο θεματοφύλακα ο οποίος αποφασίζει, μετά από διαβουλεύσεις με όλα τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη και τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού, αν πρόκειται να συγκαληθεί σύνοδος για εξέταση των προτεινόμενων τροποποιήσεων.

2. Ο θεματοφύλακας προσκαλεί στη σύνοδο αυτή όλα τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη καθώς επίσης και τα Μέρη των Συμβάσεων είτε υπέγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο είτε όχι.

Άρθρο 25 – Καταγγελία

1. Σε περίπτωση όπου ένα Υψηλό Συμβαλλόμενο Μέρος καταγγέλει το παρόν Πρωτόκολλο, η καταγγελία αποκτά ισχύ μόνο έξι μήνες μετά από τη λήψη του εγγράφου καταγγελίας. Αν, εντούτοις, κατά την εκπνοή των έξι μηνών, το καταγγέλον Μέρος είναι αναμειγμένο στην κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 1, η καταγγελία δεν αποκτά ισχύ πριν από το τέλος της ένοπλης σύγκρουσης. Πρόσωπα τα οποία έχουν στερηθεί της ελευθερίας τους, ή των οποίων η ελευθερία έχει περιοριστεί για λόγους που σχετίζονται με τη σύγκρουση, εξακολουθούν εν πάση περιπτώσει, να επωφελούνται από τις διατάξεις του παρόντος Πρωτοκόλλου μέχρι την οριστική απόλυσή τους.

2. Η καταγγελία κοινοποιείται γραπτώς στο θεματοφύλακα ο οποίος τη διαβιβάζει σε όλα τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη.

Άρθρο 26 – Κοινοποίηση

Ο θεματοφύλακας πληροφορεί τα Υψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη καθώς επίσης και τα Μέρη των Συμβάσεων, είτε αυτά έχουν υπογράψει το παρόν Πρωτόκολλο είτε όχι, για-

- (α) Τις υπογραφές που επισυνάπτονται στο παρόν Πρωτόκολλο και την κατάθεση των εγγράφων επικύρωσης και προσχώρησης δυνάμει των άρθρων 21 και 22,
- (β) την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντος Πρωτοκόλλου δυνάμει του άρθρου 23, και
- (γ) τις ειδοποιήσεις και ανακοινώσεις που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 24.

Άρθρο 27 – Εγγραφή

1. Μετά την έναρξη της ισχύος του, το παρόν Πρωτόκολλο διαβιβάζεται από το θεματοφύλακα στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών για εγγραφή και δημοσίευση, σύμφωνα με το άρθρο 102 του Χάρτη των Ηνωμένων εθνών.

2. Ο θεματοφύλακας πληροφορεί επίσης τη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών για όλες τις επικυρώσεις και προσχωρήσεις που λήφθηκαν από αυτόν σχετικά με το παρόν Πρωτόκολλο.

Άρθρο 28 – Αuthεντικά κείμενα

Το πρωτότυπο του παρόντος Πρωτοκόλλου, του οποίου το Αραβικό, Κινέζικο, Αγγλικό, Γαλλικό, Ρωσικό και Ισπανικό κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό, κατατίθεται στο θεματοφύλακα ο οποίος διαβιβάζει πιστοποιημένα και πιστά αντίγραφα αυτού σε όλα τα Μέλη των Συμβάσεων.